

4-
-KASTİ (ANARŞİK) OLMAYAN-
ANTİ KOLONYALİST MÜCADELEYE

KATKI

“İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı” Kuruluşu için

«JURNAL»İ JURNALLEMEK
VE
«CEMİL MERİÇ»İ
İNSAN (EMEK) BİLİMİ'NDE DEĞERLENDİRMEK

VAKIF-DER BAŞKANI
Av. ALİ TÜMER'DEN AÇIKLAMA

HAZİRAN — 1993

YIL: 6 (+17) SAYI: 21 (+37) 7500 TL. (KDV Dahil)

«JURNAL»İ JURNALLEMEK VE «CEMİL MERİÇ»İ İNSAN (EMEK) BİLİMİ'NDE DEĞERLENDİRMEK

İlâhi Cemil Hoca! Sağlığında, sağcılarla daha doğrusu gericilerle yani Türkçü ve Dincilerle olan sıkı-fıkı ilişkilerini «Ben bunların içinde Truva atıyım» diye izah ederdin de şahsen benim için bu pek inandırıcı gelmezdi.

Hernekadar senin sağcı-solcu ayrımını, tartışmalarını Marksist komünistlerin lüzumsuz taktikleri olarak görüp bunlara katılmadığını, Anarşist komünistlerin her kesimde çalışabileceği, her cins ve fikirden anarşist yetiştirilebileceği, kaldı ki Türkiye'de sınıfların da henüz net bir şekilde şekilleneceği görüşünde olduğunu bilsek de yine senin döneğe gibi görünmenden üzüntü duyardık...

Meğer gerçekten sağlığında ve de Sovyet Devleti henüz ayakta iken hernekadar hiçbir tarikatın sözcüsü olmamakla övünüp serâpa fikir hürriyeti yanlısı kesilsen de, ne kadar solculuğa, Marksizme karşı konuşsan, yazıp çizsen de, hatta «faşo»lara danışmanlık yapsan da, yine senden korkuyorlarmış.

Herhalde hernekadar seni döneğe olarak görseler de meşhur olunca tekrar dönmenden korkuyorlardı. Çünkü bir satılmışlığın, namussuzluğun, şerefsizliğin yoktu. Dolayısıyla Marksist komünistlerin başarılı bir hamlesinden sonra tekrar Marksizme dönmeye mümkündü onlar için... Gerçekten Marksistler için de -Kropotkin gibi- tekrar Marksizme katılman mümkündü; kaldı ki sen de kapıyı daima açık bırakıyordun, «Ben bunların içinde Truva Atıyım» filân gibi sözlerle...

Ancak ne zaman ki Sovyet Devleti çöktü, o zaman artık seni ve eserlerini meşhur etmenin hiçbir riski kalmadı diye düşündüler ve fikri kişiliğini bugünkü yükselen değerler arasına kattılar. Yani tam zamanında patlamış oldu kurduğun fikir bombaları... Çünkü bu fikirlerle aslında şu an her yönde arayış içinde olan insanlara ve özellikle gençlere öyle

tesirli bir mesaj vermiş oluyorsunki ileride bunun önünü alabilmek hiç de kolay olmaz... «Herşeye, herkese karşı çıkabilirsiniz, serâzât özgür olabilirsiniz; muhtaç olduğunuz kudret, biyolojik genlerle gelen -kasti- becerilerinizde, huylarınızda ve folklorik, dinsel, kültürel yollardan gelen söylencelerinizde ve geleneklerinizde mevcuttur» diyorsun formel olarak...

Şimdi ardılların(!) ne kadar sevinşeler ve övünşeler yeridir; çünkü bir defa karşı olduğun en büyük komünist devlet çöktü. Sonra da bizim şaşkın ördekler -veya Devletlüler- yukarıdaki büyük yıkıntının sarsıntıları burayı da sallarken senin gibi bir anarşist düşünürün eserlerinden medet umuyorlar... Öyle körler ki, büyük çöküntünün veya dönüşümün merkezi Rusya'da yaşanan sukut-u hayalin yerini anarşist fikirler doldurmasını diye Rusların Marksizm-Leninizm'in mostirasını demokratik bir grup olarak muhafaza etmeye çalıştıklarını bile görememekte, ders alamamaktadırlar... Nerde kaldı ki Anarşistlerin bütün fikri formasyon farklılıklarından sarfınazar, temelde bütün tarihi, sosyal kategori ve müesseseleri ârizi kötülükler sayan ve bunları -Devlet dahil- yıkmaya çalışan insanlar olduğunu idrak edebilecekler... Onların (Anarşistlerin) eskiden veya ezelde bir zamanlar insanların (Türklerin, Kürtlerin veya Müslümanların da diyebilirsiniz) mutlu olarak yaşadıkları doğal insanı (Türki veya Kürdi veya İslâmi de diyebilirsiniz) ilişkiler varsayarak herkese, herşeye karşı olmalarının özgürlükçülük değil aslında anarşizm olduğunu da nasıl anlayabilecekler?.. Ayrıca anarşistlerin ille de ateist olmalarının gerekmediği, çoğunun pek suya sabuna karışmayan ve gittikçe metafiziğe iteklenebilecek (yani müeyyidesiz bırakılabilecek) soyut bir tanrıyı kabul ettiklerini ve bunun mistik bir din anlayışı ile beraber (Hasan Sabbah usulü) işlerine çok yaradığını da nereden bilecekler, değil mi?

Cemil Hoca, nasıl bir efsun yaptın ki «bunları» kışından dalan şaşkın ördeğe döndürdün?

Cemil Hoca, inanki şayet biz de Marksizmin mantıkî aşılma yolunu bulamayıp İnsan (Emek) Bilimi'ne varamasaydık, bu senin şaşkın ördeklerle bir yerimizle güler ve senin manevî huzurunda şapka çıkarmaktan başka birşey yapmaz, yapamazdık.

Ancak ne var ki bulduğumuz doğru yolu halkımıza, halklara, insanlığa izah etmek zorundayız. Bu arada senin, senin düşüncenin de izahını ve tashihini yapmak durumundayız. Çünkü Marksizm'in «extension»ı veya «temdid»i, genişlemesi ile ortaya çıkan İnsan (Emek) Bilimi, Marksizm'in

bir sapması -veya eksikliğinin mahsulü- olan anarşizmi de lüzumsuzlaştıracaktır.

Cemil Hoca, seninle en son 1974 affı çıkıp da ben yurtdışından döndükten hemen sonra -74 sonu idi- bir akşam Bağlarbaşı Neşe Gazinosu'nda görüşmüştük. Hatta yanınızda eşiniz Fevziye Hanım ile kızınız Ümit Hanım da vardı.

Bir vesile ile ben sizin gerici yayın organlarında yazmanız dolayısıyla sol kamuoyundan olumsuz tepkiler aldığımızı, bu yüzden artık sizin isminizin KATKI Dergisi'nde çıkamayacağını belirtip üzüntülerimi bildirmiştim.

Bunun üzerine Kerim SADİ'nin sarfettiği çözüm arayıcı, uzlaştırmacı sözler arasında siz bana gayet hazırlıklı ve formüler bir şekilde, «sol'daki yobazlar sağ'dakilerden daha mı az (hem miktar hem kalite olarak)» diye bir soru ile karşılık vermiştiniz. Ben ise bu konuda, özde sizin fikrinize katılmakla birlikte, bu durumun taktik olarak yanlışlığında ısrar etmiştim.

Ama bu olaydan sonra hem sizi kırdığım zannı ile, hem de Kerim SADİ'nin izahlarına kulak tıkadığım için epeyce üzüldüğümü hatırlıyorum. Ancak şimdi görüyorum ki o zaman hislerimden sıyrılmakla hiç de yanlış bir karara varmamışım...

Doğrusu, bir anarşistle aynı yoldaymışım gibi görülmek istemezdim. Çünkü mantiki çıkış yolu veya aşma yolu çok zor bulunurdu. Yani bunların -fikri- selefleri olmadığı gibi halefleri de olmaz, olamaz. Kaldı ki anarşistler -genel olarak- şizofrenik ruhi yapıları itibarıyla de insanı çok yorarlar.

Meselâ Cemil MERİÇ imzasıyla yayınlanan «JURNAL»⁽¹⁾ adlı kitabın 246. sayfasında yer alan aşağıdaki ifade tipik bir anarşist ve aynı zamanda bir «şizofrenik tip» ifadesidir.

«Hâfız'ın, bir an hâyâsızlık sonra ebedi huzur mısraı gerçeği kucaklamıyor. Sade Markisin'in hayatı bir fazilet havârisinin-kindenden daha ferahlı değil. Kolomb'un önüne Amerika'yı çıkaran tesadüf 1936'da Kuzguncuk'taki yalı'ya sürükledi beni. Sırrı yapışkan sesi ile üstadım diye seslendi, size genç bir arkadaş geti-

(1) JURNAL; Cemil MERİÇ, Bütün Eserleri 1; İletişim Yayınları.

riyorum, erkân-ı harp olacak bir arkadaş... Bahçede oturduk. Üstad hep âfâki konuşuyordu. Ben rüyâmin içinden görüyordum onu. Üstad herkes gibi beni de mezbahaya ayağı ile gelen bir koyun saydı, biraz derince kırptı yünlerimi. Ne kadar garip. O gün Kuzguncuk'taki yalıya gitmesek hayatımın seyri baştan başa değişecekti, tevkif edilmeyecektim, peşime polis takılmayacaktı, karımı tanımayacaktım. Kuzguncuk'taki yalıda dehasına inanmış bir adam otururdu. Her demagog gibi cümleleri baltalaştırarak konuşur, Rabbin ilhamına mazhar bir resul pozu takınırdı. Kuzguncuk'taki yalı bir Sina idi. Ve her resul gibi itisafa uğramıştı bu resul. Her resul gibi bir mitle hâleli idi. Sonra Bağlarbaşı'na otağ kurdu. O kadar yalnızdım ki.⁽²⁾ Göğüs boşluğunda bir saat zembereği vardı, üstadımın, büyük bir eser hazırlıyordu, biz hepimiz mimar efendimizi beslemek, kuracağı âbideye taş taşımak zorundaydık. Sesi yumuşaktı hep. Tırnaklarını saklayan bir yaban kedisi. Mükemmel bir polis müdürü, bir savcı, bir Osmanlı kadiaskeri olabilirdi.»

Burada «üstad» dediği kişinin (ki Marksist komünist olduğu anlaşıyor) âfâki konuştuğu ve demagoji yaptığı iddiası ile büyük bir eser hazırlığına göre kurulmuş «göğüs boşluğundaki saat» kurgusu açık bir şekilde anarşistlerin «âculluk»⁽³⁾ karakterini ortaya koymaktadır. Ayrıca ismini gizlediği şahsı aynı zamanda bir resul'e, bir polis müdürüne, bir savcıya ve nihayet bir Osmanlı Kadiaskerine benzetmesi ise mahcup bir anarşistin tipik «otorite ve devlet düşmanlığı» karakterini gözler önüne sermektedir.

(2) Kendilerini -defalarca anılarına kaydedecek kadar- ağır derecede yalnız hissedemeyenler ancak melekeleri zayıf olan, etrafıyla sadece garhî reflekslerle ilişki kurabilen yani çocuk gibi etrafından devamlı ilgi bekleyen kasti tiplerdir. Çünkü diğer insanlarla birlik beraberlik hissinin veren, diğer insanlarla hatta Tanrı (Kral)larla irtibat kurmamızı sağlayan melekelerdir.

Dolayısıyla bu kasti veya şizofrenik tipler için aslında bir objektif tefekkür değil, ancak insanların davranışlarının üzerlerinde yarattığı tesirler veya intibalar sözkonusudur.

Hele kitap okuyan -okumasını bilen- biri gayet bir metoda, herhangi bir düşünce sistemine veya dünya görüşüne ait bir metoda sahipse kendini hiçbir zaman yalnız hissetmez, hissedemez.

(3) Âculluk, aslında melekelerin zaafiyetinden mütevellit, zaman duygusunun -yani ritim melekesinin- bozulduğu anlamında, kasti mahlûklara has bir arızadır. Ki aynı zamanda yalnızlık duygusu ile de çok yakından ilgilidir.

Psikolojik açıdan ise yukarıdaki ifadeler tipik bir kişilik parçalanması semptomları tutanağıdır. Meselâ kendini «mezbahaya ayağı ile gelen bir koyun» gibi görmesi; Üstad dediği kişi ile olan ilişkisinde kendini «yünleri derince kırılan koyun» gibi hissetmesi O'nun derin bir iğfal edilme veya «yutulma» duygusu veya korkusu içine düştüğünü göstermektedir. Ayrıca ismini bile vermekten çekindiği kişiyi emirlerine uymak zorunda olduğu bir Resul gibi görmesi, büyülenme, «taşlaşma» korkusu denilen tipik bir şizofrenik semptomdur.

Aslında bu bir paragraflık «intiba» yazısından bile uzmanlar vasıtasıyla psikolojik literatüre (ve terapiye) katkı olacak kadar değerli sonuçlar çıkarılabileceği kanısındayım.

Ancak benim burada işaret ve tespit etmek istediğim esas nokta, sosyolojik bir vaka olan anarşist ile psikolojik bir vaka olan şizofrenik tip'in mütakabiliyetidir.

Herşeyden önce bunların ikisi de kökende kasti tiptir.⁽⁴⁾ Zaten anarşi kelimesi bile kadim Mezopotamya kasti düzeninden gelme bir sözcüktür. Bütün insanlar doğal(!) bir yaşam tarzı olan bizim kastın geleneklerini benimsesin de özgürlük gelsin ve özgür olalım gibi bir anlam taşır. (Yani bir kastlı kafasının özgürlük düşü). Dolayısıyla bir anarşist bu doğal(!)

- (4) Tarihi ve arkeolojik bilgilerde onbinlerce yıl sürmüş bir devlet düzenine rastlamasak da belirli bir kastın muhtelif devlet gemsiyeleri altında binlerce yıl yaşamakla birlikte -adetâ bir amip gibi- bölünerek zamanla muhtelif devletlerin teritoryal bölgelerine yani bütün Dünya'ya yayıldığı düşünülürse böylece yüzbinlerce yıl sürebileceği anlaşılan bir beceri disiplininin insanın iliklerine (yani genlerine) kadar işlememiş olması imkânsızdır.

Şu noktaya da dikkat edilmelidir ki yeni bir devlet kurulurken eski beceriler yeni insanlara öğretilirdi zannına kapılmamalıdır. Aslında eski devletlerin çözülmüş kastlarından bakiye insanlardan yeni devletin o beceri ile ilgili kasti oluşturulur. Yani biyolojik genler cinsel (kasti) ilişki içinde güçlenerek devam eder. Buna göre insanlık tarihi devletlerin, sınıfların, bireylerin değil aslında kastların tarihidir. Çünkü zaman ve -kronolojik- tarih kastlarla başlamıştır.

Demek ki bugünkü bir cemiyette dahi gençleri kaabiliyetlerine göre seçip değerlendirmek başlıbaşına önemli bir problem olarak kendini gösterir.

Kaabiliyet kasti, deha ise panteistiktir. Yani kaabiliyetler kast kökenlidir deha ise panteistik zon ile ilgili ve ilişkilidir. Çünkü deha aslında «güçlü melekeler» teçhizatı demektir.

insani yaşam tarzına, görüşüne dayanarak -veya dayandığını vehmederek- bu insani yaşam tarzını tekrar ihya etmek üzere herkese, her tarihi oluşuma ve müesseseye karşı çıkar. Marksizmin öngördüğü insanlığın geçirmesi gereken tarihi toplum şekilleri de onlar için kolayca ihmal edilip aslıverecek bir galat-ı rüyetten ibarettir.

Diğer taraftan bir şizofrenik tip de sadece kendini -varlığını- ispat etmek için diğer bütün insanlara -ve dolayısıyla fikirlere- tepki göstermek istigrarındadır (veya ızdırâr). Çünkü o da belli bir kadim kasttan veya bazı kastlardan biyolojik genlerle gelen bazı beceri ve huyların veya şartlı refleks ve çağrışım kümelerinin baskısına -ve çekişmesine- maruzdur. Dolayısıyla kendisinde başat olan beceri ve davranış biçimlerini diğer davranış biçimlerine karşı korumak zorundadır. Çünkü bütün insani becerileri kavrayıp kazanabilecek ve/veya bunları akort bir halde çalıştırabilecek meleke gücünden yoksundur.⁽⁵⁾ Yani şayet başat biyolojik genlerle

- (5) Yani aslında insanın bütün hayvanlıklarını, alışkanlıklarını, muhtelif kastlardan gelen huy ve becerilerini (alt benlerini) zarflayıp kişilik bütünlüğünü sağlayan melekelerdir. (Yani melekeleri güçlü bir birey insan bütün cinlere, onların koordinasyonunu sağlayarak hükmeder).

Üstelik bir toplumun hatta insanlığın birlik ve bütünlüğünü sağlayan da melekelerdir. Meselâ Anadolu Türk Toplumunun birlik ve bütünlüğünü tan başından beri önce tarikat liderleri yani pîrler, sonraları da tekke şeyhleri sağlamışlardır. Devletin kolonyalistleşmesiyle beraber tarikat sistemi üzerine yaptığı baskı yüzünden tarikler gizliliğe girerek tekkeleşse de (Takiyye) veya başka bir deyişle mahallî ve meshepsel jargonlar (argo) geliştirerek kastleşse de Türkiye insanı hatta bazı Devlet başkanları bile daima tekke şeyhlerinden medet ummuş ve gerçekten de zaman zaman ortaya çıkan bazı melekeleri güçlü -insanlık timsali- şeyhlerin «yüzü suyu hürmetine» veya değişmez kişiliklerinden ibret alarak şımarıklıklarını, yaramazlıklarını, günahlarını telâfi ve tashih etmek imkânına kavuşmuşlardır.

Denekki bugünkü TC Devleti de Anadolu sivil toplumunun devleti değildir. Çünkü herşeyden önce birey-insanlarını ayıklayıp değerlendirememektedir. Bugün Türkiye'de bir yandan resmen Batı kolonyalizminin didaktik eğitimi ile «Batı tipi insan» Kolonu yetiştirilirken diğer yandan melekeleri güçlü birey-insan'lar mahallî geleneksel, dinsel mistik jargonlarla kendilerini ifade etmek zorunda bırakılmakta dolayısıyla Türkiye «Tarih ve Dünya'ya damgasını vuran evrensel kişiliklerden yoksun kalmaktadır. Bu şekilde de yeni yetişen nesiller ve hatta kişiler, bu iki örnek karşısında fikren ve ruhen polarizasyona uğramakta ve büyük bir gerilim yaşamaktadırlar... Hiç umulmadık bir yüce mevkide (Cumhurbaşkanlığı'nda) ve hiç umulmadık bir zamanda ve de görünen hiç bir dış etken yokken ve de arzıhal ifade edemeden

gelen beceri ve huyları ile kendine -kaabiliyetine uygun- bir yaşam tarzı oluşturmazsa, kendini bu muayyen beceri ve huyları ile bir çevreye kabul ettiremezse, şizofrenik klinik ârâz gösterecek hatta katatoniye, felç durumuna girecektir.⁽⁶⁾

Yani şizofreni denilen kişilik parçalanması olayı aslında melekeleri bozuk olan insanlarda değişik kadim kastlardan biyolojik genler vasıtasıyla gelen beceri ve huyların (veya şartlı refleks kümelerinin) birbirleri ile çatışması olayıdır. Ki bu tip insanlar kendi içlerinde değişik kişilikleri⁽⁷⁾ ile -hatta bazan hayâl görecektik kadar şiddetle- çatıştıkları gibi, bir yönleri (beceri ve huy) ile gayet iyi anlaşıp espri kurdukları yabancı insanlara karşı aynı zamanda diğer kişilikleri (beceri ve huy) ile düşman da olabilirler. Ancak muhatapları olan insan onlarla şartlı refleks tepkileşimine girmeyecek, onların kurnazca yoklamalarını aşabilecek seviyede melekeleri güçlü biriye, böyle birini peygamber veya tanrı gibi de görebilirler.⁽⁸⁾

ansızan ölüveren Turgut ÖZAL böyle bir polarize (veya bilinçsiz) tipe çok iyi (nadide) bir örnek teşkil etmektedir.

İnsanımız böyle bir gerilimden (polarizasyondan) kurtarıldığı takdirde 6-7 yüzyıl evvelki gibi yine mucizeler yaratacaktır, ki bunun yolu da İnsan (Emek) Bilimi'nden geçecektir.

- (6) Meselâ bir av köpeğini bir köpek ömrü boyunca iyi bir çoban köpeği haline getirmek mümkün müdür?!.. Böyle bir zorlama eğitim herhalde hayvanı krize sokacaktır.
- (7) Öyle ki bu kişiliklere dinsel literatürde «cin» adı verilir. Yani «cin» sözcüğü hem kadim -ilkel- kastların (ve/veya alt kastların ve paryaların) karakteristik insan tipini hem de şizofrenik insanların «kişilik» parçalarını ifade eder. Ayrıca dinsel literatürde şizofrenik tip için de «cinler çarpmış» veya «cinler zaptetmiş» deyimleri geçer, ki literatürün iç mantığında çok tutarlıdır. (Bu hastalığı tedavi edegelen cinci hocaların yöntemlerindeki doğruluk payı araştırılmalıdır).
- (8) Aslında bugünkü bir takım insanlar ilk birey insanların -yani tanrı kralların- ardılları veya tanrıların temsilcisi iken diğer bir kısım insanlar da kasti mahlûkların ardılları veya cinlerin temsilcileridirler.

Dolayısıyla şayet bugünkü cemiyetler de doğru yapılanıp, insanlar doğru sıralansa, psikopatoloji ile kriminoloji gibi «zorlama bilimsel branşlar» lüzumsuzlaşır ve ortadan kalkar.

Dinsel ifadelerle anlatmak gerekirse, bir cemiyette cinlerin tahakkümündeki insanlar, tanrıların temsilcisi birey insanlara göre hıza sokulmazsa anarşi doğar. Ki böyle bir durumu, -adı bilimsel de olsa- hiçbir düşünce disiplini ile

Cemil MERİÇ'in klinik vaka haline gelmeden, kendine (işkence, intihar gibi) ve başkalarına şiddet yöntemleri uygulamadan, düşünce alanında herşeye, herkese⁽⁹⁾ hatta zaman zaman kendikendine karşı serâzât fikir yürütebilmesi -genel olarak- her anarşist mütefekkir gibi onun da çok iyi korunduğu -sabit- bir maddi zemininin bulunduğunu gösterir; ki bu da özellikle karısından dolayı böyledir...⁽¹⁰⁾

Ancak anarşist mütefekkirlerin bir cemiyetin felâket habercisi olmaları bakımından da değerleri yok sayılamaz. Kaldı ki -öz itibariyle tek tanrılı dinler hariç- insanla ilgili her ideoloji, hatta bilimsel de olsa her doktrin esas itibariyle kasti bir temele dayandığından, bunlara karşı yaptıkları hücumlar veya eleştiriler tamamen haksız da sayılmaz.

Herşeye rağmen lisan hocası, Fransızca mütercimi, edebiyat ansiklopedisti, deneme ve jurnal (veya intiba) yazarı, **Proudhon** hayranı mahcup ve mâzur anarşist (veya nihilist) Türk düşünürü Cemil MERİÇ'i, yaşamında gösterdiği insani cehd'den dolayı saygıyla anarken, bıraktığı -ansiklopedik, edebi ve tarihi değeri söz konusu olan- eserlerinin suistimaline asla gözyummayacağımızı da vurgulamak isteriz...

Ayrıca hiçkimse Cemil MERİÇ'liğe özenmemelidir. Çünkü O, müstesna şartların mahsulü, nev'i, şahsına mahsus, anarşizan bir karakterdir...

Ve de memlekette «deli az değil ki bağlayasın; ölen az değil ki ağlasın» vaziyeti berdevamdır...

Kaldı ki Cemil MERİÇ'in eserleri, en iddialı olduğu konularda bile bazı maddi hatalardan -yani bilgi hatalarından- âri değildir. Dolayısıyla eserlerini bu bakımdan da bir eleştiri süzgecinden geçirmek yararlı olur kanaatindeyim...

düzeltilmek mümkün değildir. Çünkü cinlerin serbestçe cirit attığı, yönetime geçtiği bir toplumda bilim olmaz.

Aslında cinler hem birey insana hem de şeytana itaat eden iki yönlü yaratıklardır.

(9) Görmek istediği gibi karakterize edip takdir ettiği -kısmen muhayyel- bazı kişiler, olaylar ve ortamlar hariç... Çünkü Cemil MERİÇ, insanları, olayları ve ortamları karakterize ederken ne bir metodik değerlendirme, ne de başkaları ile fikir birliği arama kıstaslarına gerek duymaktadır.

(10) Zaten dinsel literatürde de cinlerin alle halinde yaşadıkları ifade edilir. Gerçekten de ilk karı-koca (Roman) ailesi kastlarda müesseseseleşmiştir. (Cinsî temas). Yani cin zaptetmiş biri (veya şizofrenik biri) kendi beceri ve huylarına uygun kişilerle beraber -ve cinsel ilişki dahil başat şartlı refleks ilişkileri içinde- olmazsa cin çarpmışa döner veya klinik vaka haline gelir. Yalnız kalmaktan korkar ve/veya halüsinasyon görür.

Son olarak Cemil MERİÇ'in Bizim Ülke⁽¹¹⁾ adlı eserinin «Münzevi Yıldızlar» bölümünden ilgi çekici bir «deha» tarifini ve aynı bölümde kendisinin «görmek istediği Kerim SADİ» hakkında verdiği şairâne «deha» karakteristiğini de buraya almadan edemiyoruz:

«... Deha bazen bütün melekelerin harikulâde güçlü, harikulâde ahenkli bir gelişmesidir; bazen bir tek melekenin alabil-
diğine derinleşmesi, büyümesi, bazen de oldukça gelişmiş mele-
keler arasında tam bir âhenk. Çevre ile izah edemeyiz dehayı; çevrenin eseri olmaktan çok yaratıcısıdır deha».

«Kerim SADİ

Her değere dost, her sahteye düşman. Önce, mabedi bezir-
gânlardan temizler Kerim Sadî. Sonra, habercisi olduğu düşün-
ceyi bütün vecdî, bütün şiriyetî ile kitaplaştırır. Doğu'dan kop-
mayan Batı, yobazlaşmayan iman.

Kerim Sadî, bir düşünce dünyasını yarım asır dev omuzla-
rında taşıdı. Cangılda keman çalmakla geçti hayatı. Çölde
vaizler veren çilekeş. Bir parça Sadî, bir parça Faust. Oynak ze-
kâsıyla Fransız, derin tecessüsü ile Alman, diyalektik virtüözü
olarak Grek, tevazuu -isterseniz gururu deyin- kibarlığı, çele-
biligi ile yüzde yüz Osmanlı.

Kerim Sadî, Türk sosyalizminin Plehanov'udur.»

Bana kalırsa Kerim SADİ'yi herhangi bir ansiklopedik bilgi makûlesi
ve edebiyat üslûbuyla karakterize etmeye çalışmak yanlıştır. Böyle karak-
teristikler ancak anlamsız, mûraice veya sübjektif ifadeler olur. Çünkü O
bence, mezar taşına ne yazılması gerektiğini bile -dolaylı olarak- dikte
ettiği gibi, aldığı Kerim SADİ müstear ismi ile aynı zamanda kendinin
karakterize edilmesi yolunu da göstermiş istisnai seviyede şuurlu bir in-
sandır.

Gerçekten de SADİ sözcüğünün kökü aslında İran'lı şairi de aşar ve
son tahlilde Hz. Muhammed zamanında temayüz etmiş büyük bir insan
(adam) olarak bilinen Sa'd'a dayanır. (Kerim SADİ bir sorum üzerine böy-
le işaret etmişti).

(11) Bizim Ülke; Cemil MERİÇ, Bütün Eserleri 2; İletişim Yayınları.

Bilindiği gibi Sa'd, Hz. Muhammed'in bütün savaşlarına iştirak etmiş ilk müminlerden olup müteakip halifelere -Ebubekir ile Ömer'e- biat (veya beyat) etmemiş müstesna bir şahsiyettir.

Ustelik İslâmiyet'in doktriner mistifikasyonuna da kapılmayıp hiçbir hizip ve mezhep oluşumuna yolaçmamıştır.

Dolayısıyla Hz. Peygamber'i en iyi anlamakla birlikte onu aşamaya-çağının da bilincinde olarak kendi şahsında ilerki kuşaklara, yani artık mucizelere, peygamberlere ihtiyaç duymayacak kuşaklara bir adam, bir kâmil insan, bir birey insan örneği sunmuştur. Bu suretle de aslında her birey insanın tanrının elçisi ve halifesi olduğunu ifade etmiştir. Ki buradan da her devirde -ne kadar mükemmel kurulmuş olursa olsun- herhangi bir doktrinin propagandasından çok o devrin birey insanların ortaya çıkarılması önemlidir anlamı çıkar.

Kaldı ki -oklanarak- bir suikasta kurban gittiği halde, katili hiçbir zaman ortaya çıkmamış ve çıkarılamamış olduğu ve de genel olarak cinler tarafından öldürüldüğü kanısına varıldığı için, daha Halife Ömer zamanında İslâm ülkesinde cinlerin (yani kasti mahlûkların) cirrit atmaya başladığı gerçeğinin tarihen tesbit edilmesine de vesile olmuştur...

İşte bence Hz. Muhammed'e nazaran Sa'd neyse, Karl Marx'a nazaran Kerim Sadi de odur... Kerim SADİ hayatı ile bu paralelliği çizmiş veya göstermiştir.

Ali Ergin GÜRAN

TÜSTAV

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ BAŞKANI Av. ALİ TÜMER'DEN AÇIKLAMA

Kuruluşuna teşebbüs ettiğimiz İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın ülkemizde -ne geçmişinde ne de günümüzde- bir benzeri yoktur.

Bilimsel özerkliğe sahip olacak bu Vakıf belki Batı'daki «eğitim ve bilimsel araştırma» amaçlı vakıflara benzetilebilir. Ama onların da eğitim ve «bilimsel araştırma»ya verdiği anlam, öğrenciyi, araştırmacıyı pasif bir gözlemci, izleyici olarak öğrenilecek, araştırılacak olayların, konuların dışında bırakır.

Halbuki bu vakıf kuruluşuyla bizim tesisini amaçladığımız eğitim ve bilimsel araştırma sisteminde yaratıcılık esas olduğundan konulara, olaylara kolonyalistçe yaklaşılamaz. Yani öğrenecek, araştırarak kişiler de -bir süre- olayların, konuların içinde birer fenomen veya obje olarak bulunmalıdırlar. Başka bir deyişle, böyle bir sistemin içinde araştırmacıların veya yaratıcıların ayıklanması (seleksiyonu) mekanizması da münderiç olmalıdır. Çünkü «bilgi testi ve eliminasyon» usulü ile insan değerlendirmek, kolonyalizmin esas işlevini teşkil eder.

Dolayısıyla -zannedirim ki- Dünya'da ilk defa kurulacak olan böyle bir Vakfın hukuki formasyonunu tasarlamak ve kanuni klişelerini hazırlamak hiç de kolay bir iş değildir.

Onun için, bazı arkadaşlardan beklediğim yardımların da gecikmesi üzerine, İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın Senet örneğini KATKI Dergisi'nin bu sayısına yetiştiremedim...

Ancak ülkeme -hatta insanlığa- böyle bir emsalsiz müessese (vakıf) kazandırmak üzere elimden gelen bütün gayreti göstereceğimden arkadaşlarım -ve tüm ilgilenenler- emin olmalıdırlar. Çünkü bu benim için de büyük bir şeref olacaktır.

Av. Ali TÜMER

VAKIF-DER ÇALIŞMALARI HAKKINDA «KRONİK»

9 Haziran 1992 tarihinde kurulan «İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği» 1. Olağan Genel Kurul'u, 20 Mart 1993 Cumartesi günü, Klodfarer Caddesi, 8-10/2, Cağaloğlu, İstanbul adresindeki Dernek Merkezi'nde toplandı.

Mevcut 16 üyeden 15'inin katıldığı Kongre'de Dernek Başkanı Ali TÜMER'in açış konuşmasından sonra yapılan öneriler doğrultusunda Kongre Divan Başkanlığı'na Mustafa Ö. KÖKÇELİ; Sekreterliklere de Mehmet YAVUZ ve Mustafa COŞKUN, oybirliğiyle seçildiler.

Tüzük değişikliği çerçevesinde verilen önerge nedeniyle Gündem'e madde eklenerek aşağıdaki şekilde belirlendi:

- «1 — Açılış; toplantı ve karar yeter sayısının tesbiti,
- 2 — Kongre Divanı'nın seçimi: (Bir Başkan ve iki Sekreter'den oluşacaktır),
- 3 — Gündem üzerine müzakere: (Üye taleplerinin değerlendirilmesi),
- 4 — Geçici Yönetim Kurulu raporlarının okunması, müzakere edilmesi, Yönetim Kurulu'nun ibrası,
- 5 — Tüzük değişikliğinin görüşülmesi ve karara bağlanması,
- 6 — Dernek Yönetim (5 Asil, 5 Yedek) ve Denetleme (3 Asil, 3 Yedek) Kurullarının seçimi,
- 7 — Öneriler, Temenniler ve Kapanış».

Bu sıra itibarıyla, Geçici Yönetim Kurulu Sekreteri Cumhur AKSEL, aşağıda tam metnini verdiğimiz Çalışma Raporu'nun okudu:

«Değerli Genel Kurul Üyeleri :

Amacını, «İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nı kurmak üzere Tüzük'te belirtilen faaliyetler yoluyla «İnsan (Emek) Bilimi'ni» en geniş çev-

relerde tanıtmak» şeklinde formüle edebileceğimiz Derneğimiz, 9 Haziran 1992 tarihinde kuruldu; bugün 9 ayını geride bırakmış bulunuyor.

İlk 4 ayda mahalli makamlarla ve polis karakollarıyla uğraşmak durumunda bırakılan Geçici Yönetim Kurulumuz, ilk başış maktubuzunu ancak Kasım ayı ortalarında kesebilmiştir. Bugüne kadar da -hemen hemen tamamı gider olarak harcanan- 5.860.000,— TL. gelir sağlamıştır.

Bunun yanısıra yapılan diğer bir iş de Başkan adına hazırlanan Dernek antetli kartvizitlerle birlikte 90 civarında kişi ve kuruluşa gönderilen yılbaşı tebrikleridir.

Tabii ki Tüzük'te belirtilen faaliyet türleriyle karşılaştırıldığında, yukarıda kaydedilenler sadece münferit gayretler olarak sayılmalıdır.

Üye Arkadaşlar,

Burada, eskiden bir kısım örgütlerin çalışma raporlarında yapıldığı gibi uzunuzadıya Dünya ve Türkiye tahlilleri gibi safsatalar öne koyarak pratikteki açmazlarımızı; yani irade, inisiyatif ve bilinç noksanlığımızı sizlerden saklayacak değiliz. Ayrıca, bu Derneği kurmak üzere irade koyduğunu açıklayan kişiler olarak yakınmak da bizim işimiz olamaz. Dolayısıyla memlekette mevcut provokasyon ortamında kilitlendiğimizi kabul ederek -üye sayımız yeterli hale gelir gelmez- en kısa zamanda bir Genel Kurul toplamak bizim için zorunluymuştu; öyle yaptık.

İlk Genel Kurul'u -yasal süremiz olan 30 Haziran tarihini beklemeksizin- bugün toplamak, herhalde yaptığımız hayırlı bir iş sayılacaktır.

Değerli Arkadaşlar,

Burada, 5 asil ve 5 yedek üyeden oluşacak Yönetim Kurulumuz ile, 3 asil ve 3 yedek üyeden oluşacak Denetleme Kurulumuz seçilecektir. Bir başka deyişle, burada hazır bulunsun veya bulunmasın her arkadaşımız asil ve yedek üye olarak bir kurulda görev almış olacaktır.

Ülkede mevcut provokasyon ortamının üzerine çıkarak bunu lüzumsuzlaştıracak bir hayat sahası açabilecek kararlara, gündemlere yönelmesini temenni ettiğimiz Genel Kurulumuzun hayırlı olmasını dileriz.»

Yapılan müzakereler sonrasında Geçici Yönetim Kurulu'nun ibrası oya sunuldu; Yönetim, 11 oyla ibra edildi; Üye Ali E. GÜRAN, ibra edilme doğrultusunda oy kullandı.

Dernek Tüzüğü'nün seçimlerle ilgili 7. Maddesi'ndeki ilk iki cümlelerin, «Yönetim Kurulu bir Başkan, bir Sekreter, bir Sayman ve iki Yönetim Kurulu üyesi olmak üzere; ayrı ayrı, doğrudan, gizli oyla seçilecek beş asil ve beş yedek üyeden oluşur. Yönetim Kurulu, iki Genel Kurul arasında Derneğin tüm faaliyetlerini yürütmekle görevlidir» şeklinde değiştirilmesi için verilen Ahmet KARAYİĞİT ve Celâl COŞKUN imzalı öneri tartışılarak oybirliğiyle kabul edildi; Gündem'in seçimlerle ilgili 6. maddesine geçildi

Üyelerden Cumhuriyet AKSEL, Dernek Başkanlığı'na yeniden Ali TÜMER'in; Sekreterliğe -toplantıda hazır bulunmayan- Caner GÜÇAL'ın; Saymanlığa da Cumhuriyet AKSEL'in getirilmesi şeklinde bir öneride bulundu.

Üyelerden İbrahim AYDIN, Başkan ve Sayman adaylarına katılmakta birlikte, Sekreterliğe Mehmet YAVUZ'u önerdi.

Yapılan müzakereler sırasında, ilk öneride zaten Yönetim Kurulu üyeliğine aday gösterilmiş bulunan Mehmet YAVUZ, Sekreterliğe aday olmadığını açıkladı; oylama için toplantıya yarım saat ara verildi.

Divan Başkanı oturumu yeniden açarken oylamanın usulü ve şekline yönelik açıklamalarda bulundu ve Yönetim-Denetleme Kurullarının asil ve yedek üyeleri için gizli oyla yapılacak seçimlere geçildi.

Oyların okunması ve tasnifi sırasında bir üyenin Başkan, Sekreter ve Sayman adayları için oy kullanmadığı görüldü ve neticede Yönetim ve Denetleme Kurulları'na aşağıda -aldıkları oy sayısı- birlikte- gösterilen kişiler seçildiler:

YÖNETİM KURULU

(Asil Üyeler)

- 1 — Başkan: Ali TÜMER (14)
- 2 — Sekreter: Caner GÜÇAL (12)
- 3 — Sayman: Cumhuriyet AKSEL (14)
- 4 — Üye: Şaban TAŞOĞLU (14)
- 5 — Üye: Mehmet YAVUZ (13)

(Yedek Üyeler)

- 1 — Ahmet KARAYİĞİT (13)
- 2 — Mehmet YILDIRIM (13)
- 3 — Mustafa COŞKUN (13)
- 4 — Celâl COŞKUN (13)
- 5 — Mustafa Ö. KÖKÇELİ (12)

DENETLEME KURULU

(Asil Üyeler)

- 1 — Ali E. GÜBAN (15)
- 2 — Mahmut AÇIKSÖZ (15)
- 3 — Ali METE (14)

(Yedek Üyeler)

- 1 — İbrahim AYDIN (14)
- 2 — Ramazan ÇELİK (13)
- 3 — Arif YILMAZ (13)

Son gündem maddesi olan «Dilekler, Temenniler» bölümünde üyelerden Ali E. GÜBAN ve Mustafa COŞKUN sözaldılar. Yaptığı kısa konuşmasında, ezcümle, yeni dönemde Derneğe çok daha fazla iş düşeceğini belirten GÜBAN, kendi beyanına paralel olarak -ama gıyabında- Sekreter seçilen Caner GÜÇAL'a destek verilmesinin Dernek için çok yararlı olacağını; yeni Sekreter'in de böyle bir ortamda daha yaratıcı olabileceğini üyelere hatırlatarak, bu yeni dönemin «İnsan (Emek) Bilimi Araştırması Vakfı»nın kurulması yolunda atılan teorik adımların artık pratikte sınanması yolunun açılması gereğini vurguladı.

Mustafa COŞKUN yaptığı konuşmada, henüz ve hâlâ irade zaafiyeti içinde bulunduğunu; dolayısıyla Yönetim Kurulu'nun üyelere somut araştırmaya yönelik işler vermesi gerektiğini ifade etti. Özellikle de «İnsan (Emek) Bilimi» konusunda yoğun teorik araştırmalar içinde bulunan Ali E. GÜBAN'a teorik-pratik malzeme ve imkân temini hususunda atıl kalındığını belirten COŞKUN, yeni Yönetim Kurulu'nun sadece bu iki noktayı dikkate alması halinde bile çok başarılı olabileceğini vurguladı.

Hükümet Komiseri olarak Sn. Kamer GÜL'ün de hazır bulunduğu Genel Kurul, toplantıyı büyük bir titizlikle yürüten Divan Başkanı Mustafa Ö. KÖKÇELİ'nin, yeniden Dernek Başkanı seçilen Ali TÜMER'e söz vermesi ve TÜMER'in, üye arkadaşların haklı fenkitleri ışığında ve kendisine verdikleri güven çerçevesinde Derneğin bu yeni döneminde daha aktif çalışma içine gireceğini vurgulayan konuşması sonrasında Kongre kapandı.

Kongre evrakını bir hafta içinde Mahalli Makamlara teslim eden Yönetim Kurulu, 1993 yılı itibarıyla çıkan bir karar neticesinde kurullara seçilen tüm üyelerin kimlik bildirme zorunluğu olduğunu, dolayısıyla bu

eksikliğin giderilmesi gerektiğini öğrenerek bunu tamamladı ve evrakı ilgililere teslim etti.

3 Nisan 1993 tarihinde ilk toplantısını -Sekreter Caner GÜÇAL'ın yokluğunda- yapan Yönetim Kurulu öncelikle toplantıların 15'er günlük periyodlarla yapılmasını teamüle bağlayıcı bir karar alarak İzmir'de ikamet eden Sekreter'in bu konudaki onayına başvurdu; bir sonraki toplantı tarihini kendisinin saptamasını istedi. Ayrıca, Dernek üyesi olsun veya olmasın herkesin söz hakkı bulunmak koşuluyla Yönetim Kurulu toplantılarına katılabilmesi de karara bağlandı.

24 Nisan olarak saptanan ikinci toplantıda daha çok Dernek'e gelir getiren faaliyetler üzerine -gündemsiz olarak- görüşüldü ve bu bağlamda bilgisayar uzmanı olan Sekreter Caner GÜÇAL'ın teklifi üzerine, aynı konuda uzman olan Dernek üyesi Celâl COŞKUN'la biraraya gelerek branşlarında işbirliği yapmaya karar verdiler.

Sonraki dönemde yapılan görüşmeler daha çok Dernek Başkanı Av. Ali TÜMER tarafından hazırlanmakta olan İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın «Vakıf Senedi» taslağı üzerinde yoğunlaşmıştır. Bu meyanda Başkan'a yardım öneren ve dolayısıyla geçtiğimiz Kurban Bayramı'nda İstanbul'a gelmek üzere arabasıyla yola çıkan Caner GÜÇAL, yaptığı bir kaza nedeniyle İzmir'e geri dönmek zorunda kalmıştır. Arkadaşımıza geçmiş olsun diyoruz.

Cumhur AKSEL

Yazı İşleri Müdürü

TÜSTAV

**AŞAĞIDA İÇERİKLERİNİ VERDİĞİMİZ DERGİMİZİN
ÖNCEKİ SAYILARINDAN İSTEYENLER
SEÇKİ YAYINCILIK ADRESİNE BAŞVURABİLİR
SAYI 1 (+37) — HAZİRAN, 1988**

- ★ Anti-Kolonyalist Mücadeleye Başlarken ★ «Devlet Terörü», «Kontregerilla», «Pişmanlık Yasası» ve «TBKP» Kavramlarına Metodist Bir Yaklaşım veya «Komünist Parti» Aksesuarlı «Demokrasi»cilik Oyununun Deşifrası
-

SAYI 2 (+37) — EYLÜL, 1988

- ★ Başta Sovyetler Birliği Komünist Partisi Olmak Üzere Nabi Yağcı (Haydar Kutlu) ve Nihat Sargın ile İlgilenen Tüm Komünist Partilere ve Progresist Kuruluşlara DEKLARASYON ★ Ali Ergin Güran'dan Açıklama
-

SAYI 3 (+37) — ARALIK, 1988

- ★ Legal Komünist Parti Kurmaya ve Kourdurmaya Tevessül Edenlerin DİKKATİNE!.. ★ Eski Bir «Meraklı»nın İtirafları
-

SAYI 4 (+37) — MART, 1989

- ★ Batılı Düşünörlere ve «Klasik Marksizm»-in İdeologlarına «BİLMECE» ★ Ali Ergin Güran'la MÜLÂKAT ★ Truva Atı Uygarlığı
-

SAYI 5 (+37) — HAZİRAN, 1989

- ★ Hayret Bir Şey... ★ İnsanlığın Selâmeti İçin 2.. Din Reformasyonu Şarttır! ★ Ali Ergin Güran'dan Önemli Açıklamalar
-

SAYI 6 (+37) — EYLÜL, 1989

- ★ Ali Ergin GÜRAN'dan Diyalog Şeklinde Çok Önemli Açıklamalar: Büyük Bilim Adamı Cahit ARF Neden Konuşturulmuyor?! ★ Haydar KUTLU'nun Zavallılığı... ★ «İnsan Bilimi»nin Mümkün Olduğunun İspatına Dair (Orijinal Bilimsel Çalışma)
-

SAYI 7 (+37) — ARALIK, 1989

- ★ İnsan (Emek) Bilimi veya Bilimsel Teorisi'nin Temel Postülât ve Bazı Kanunları ve Bunların Pratikteki Sonuçları Hakkında
-

SAYI 8 (+37) — MART, 1990

- ★ «Gorbaçov Tavrı»nın Pratikteki Görünen ve Muhtemel Sonuçları Üzerine... ★ İnsan (Emek) Teorisi'nin Şematik Gösterilişi ★ Bir İyi Bilene Sorduk: Yılbaşı Tebriğindeki Sır Nedir?
-

SAYI 9 (+37) — HAZİRAN, 1990

- ★ Gerçek Monoteizme Ulaşmak için Putperestlikle Mücadele Daim Olmalıdır! ★ İslâmiyeti Senteze Ulaştırarak Greko-Romen Kolonyalizmine Son Veren «Türk Ruhu»nun Sırrı Neydi?! — Tüm İnsanlığın Bilgisine —
-

SAYI 10 (+37) — EYLÜL, 1990

- ★ Panteistik Dünya'nın KEŞFİ, Düalistik Batı Düşüncesi'nin İPTALİ ★ İnsan Teorisi Işığında «BAŞKANLIK» ★ «Sivil Toplum» ABD'nin Bugünkü Serencamı
-

SAYI 11 (+37) — ARALIK, 1990

- ★ Manzara-i Umumiye» ve «Ne Yapmalı» - Ali E. Güran ile Diyalog
★ Amerika'dan Gelen Son Mesaj ve Cevabı
-

SAYI 12 (+37) — MART, 1991

- ★ İnsan (Emek) Bilimi Çağına Girilirken Türkiye'de Dayatılan Gündem Maddeleri Hakkında Mülâkat
-

SAYI 13 (+37) — HAZİRAN, 1991

- ★ Sovyetler Birliği'ndeki Olay «Glasnost» mu? Konspirasyon mu? ★ Seks, Sevgi, Aşk, Evlilik, Aile Gibi Mistik ve Dogmatik Kavramlar Üzerine — Sorulamayan Sorulara Gelişigüzel Cevaplar —
-

SAYI 14 (+37) — EYLÜL, 1991

- ★ İnsan (Emek) Biliminin Metodolojisi ve Klâsik Tarih, Sosyoloji, Psikoloji, Ekonomi Branşları Üzerindeki Etkileri Hakkında ★ «Çağrı»
-

SAYI 15 (+37) — ARALIK, 1991

- ★ Yeni Hükûmete Arz-ı Hal ★ Devlet Provokasyonları'nın Tarihçesinden —Klâsik bir özeleştirici şeklinde kaleme alınmış— İnce Bir Kesit
-

SAYI 16 (+37) — MART, 1992

- ★ Ali TÜMER'e Açık Mektup ★ İnsan (Emek) Bilimi'nde Devlet'in Evrensel Tanımı
-

SAYI 17 (+ 37) — HAZİRAN, 1992

- ★ «Ölümünün 15. Yıldönümünde» KERİM SADİ Türk Düşünce Tarihinde Pozitif Bir Varlıktır. ★ İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği
-

SAYI 18 (+ 37) — EYLÜL, 1992

- ★ İç Savaşa Sürüklenen Türkiye ve Anadolu Sivil Toplum Bakiyesi Bizler
★ KERİM SADİ'nin Kabrinde...
-

SAYI 20 (+37) — MART, 1993

- ★ İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı İçin Vakıf Senedi Taslağı ve Organizasyon Şeması ★ İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği Üyesi Arkadaşlar'a...
-

ANTİKOLONYALİST MÜCADELEYE

K A T K I

KURUCULARI :

A. CERRAHOĞLU (KERİM SADİ)
ALİ ERGİN GÜRAN

Sahibi :
Ali METE

Genel Koordinatör :
Ali TÜMER

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu :
Tel. : 341 01 65
Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri
Müdürü :
Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres : Marmara Cad., Gümrükçü Sok., N: 21/10,
K. M. Paşa - İSTANBUL

Yazışma Adresi : Klodfarer Cad., 8-10/2, Cağaloğlu - İSTANBUL

Dizgi - Baskı : EKİM Matbaacılık Ambalaj Sanayi
Tel. : 518 06 46 - 518 24 58 Fax : 517 37 98

Dağıtım : SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No: 1
Işık Pasajı B-6 Aksaray - İstanbul
Tel. : 586 57 87 - 586 77 05

(Dergimizin önceki sayıları bu adresten temin edilebilir.)

Son Baskı Tarihi : 11.6.1993